

ברכיכו

פרשת מטות מסעי תשפ"ה

גליון מס'
175

// איפה אתה עכשיו?

כספי שלוחי? משהו בשלום בית צריך איזה התחדשות? ילד שמתקשה? אתה לא צריך לחכות שתגיע לבית כנסת, ותנסה להזכר בכל מה שאמרת צריה, **פה, במקום שמהשמים גלגלו שבו תהיה ברגע זה, תפתח את הפה שלך, תודה להקדוש ברוך הוא על מה שיש, ותפרש את השיחה שלך, בכל מיני טענות ובקשות ופיוסים תדבר אל אבא שלך.**

הקדוש ברוך הוא הטביע בתפלה כח עצום, אם אדם מתפלל על משהו - סוף כל סוף הוא יגיע ליעד שקבע לעצמו, כמה זמן בדיק זה יקח - זה לא החשבון שלנו, אנחנו עושים את שלנו, אם לא נתיאש ונתעקש להמשיך לדבר אל השם, סוף כל סוף נגיע.

// המסעות

בגלל חטא העגל, המרגלים ומחלוקת קרח - הצרכנו עם ישראל לנסע לכל מיני מקומות, לתקן את מה שפגמו (עיו לקוטי מוה"ר"ן א' מ', וב' ס"ב). כל המסעות האלו עוברים על כל אחד בימי חייו, (כך מובא בשם הרבה צדיקים), פעם הוא ב"מתקנה" הכל יפה ונאה על מקומו, ופעם הוא מרגיש ממש ב"תחת" בשאול תחתית ממש, אל תתבלבל!

במקום הזה, שרק הקדוש ברוך הוא יודע מדוע אתה פה, אתה צריך לתקן משהו! תדבר אל הקדוש ברוך הוא מפה: "רבונו של עולם, אני נמצא עכשיו ב"תחת" מקום נמוך כל כך, תעזר לי שאתקן כן מה שאני צריך לתקן".

כך אפשר לנסות לפרש הכל לפי הכנתנו, התאוות מתגברות ורוצות ממש לקבר אותך כמו "קברות המאנה"? תתבודד ותצטק אל הקדוש ברוך הוא מהמקום הזה: **"אני רוצה להגיע ל"חצרות", לחצר בית ה' לנצח את כל התאוות.**

בכל מסע כזה, כל מצב בו אתה מוצא את עצמך בימי חייך אתה פועל דברים נפלאים מאד, אם רק יש לך שקל, ואתה משתמש בכך שהקדוש ברוך הוא נתן לך: **לדבר אליו ולפעל גדולות ונצורות!**

(מתוך שיעור יום רביעי פרשת מטות מסעי תשפ"ה)

קל להתקרב ולהתחבר אל המלך, אבל איך?...

"בדרך ספרתי מעשה" כך התחיל רבנו את הספר הקדוש ספרי מעשיות, כל חיי האדם, מהנשימה הראשונה בזה העולם ועד שחזור למקורו בעולם העליון, הרי הוא בדרך, מסע חיים, וצריך כל מיני למודים איך לעבר את זה לשלום, שיצליח לחיות כאן חיים טובים ושמחים.

אמת שלפעמים עוברים דברים כאלו בחיים שלא מבינים בכלל מה התכלית מכל היסורים והבלבולים האלו! אבל אם צדיקים אמרו שיש דרך איך לחיות חיים טובים, אנו מאמינים באמונה שלמה שזו המציאות! **גם אם אנחנו מאד רחוקים מזה עדיין, אבל זה היעד!**

פשוט הדבר שאם ככה אמרו הצדיקים, הם בודאי גם גלו את הדרך, איך שאפשר לקחת את כל מה שעובר ולהפך את זה לחיים טובים, מהי הדרך להרגיש את הקדוש ברוך הוא איתנו עמו ונצלנו בכל מצב ומקום שרק נקלע אליו.

אומרים לנו שבשליש שבועות אלו "המלך בשדה", קל להתקרב ולהתחבר אל המלך, אין ספק שמי שזוכה לזה עכשיו הוא מתקרב אל היעד הנפלא.

- אבל איך?...

// הכח הגדול שיש לכל אחד

רבנו ז"ל גלה לנו את הכח הגדול שיש לכל אחד ואחד מאתנו - כח הדבור, מי שזוכה לקנות לעצמו את הדבר הנפלא הזה - לדבר אל השם יתברך לאלו חיים טובים הוא יכול לזכות!

רבנו רצה שיהיה לנו "כל היום התבודדות" (חיי מוה"ר"ן תל"ח) האם הפונה היא שנשב כל היום בשדה, בלי שיהיה אכפת לנו מכלום?... הרי רבנו אומר בפרוש "הפקרות אין צריכים", צריך להיות אדם מן הישוב, אלא זה למוד פשוט מאד: **מהרגע שאתה קם בבקר עד הלילה, כל דבר שאתה עושה וכל דבר שאתה רוצה אתה מבקש מהקדוש ברוך הוא, ומודה להקדוש ברוך הוא, תמיד בכל מקום אתה בשיחה עמו יתברך.**

באיזה מצב אתה נמצא בדיק עכשיו? יש איזה חשבון

איזו טפשות!

בעת שיצאה הגזרה לתפס את הילדים לצבא הרוסי בעודם קטנים, והעבירו אותם על דת ישראל, רחמנא לצלן, היתה אשה אחת, שהיה לה בן יחיד, והלכה אל בית הקברות אל קבר אביה ואמה, ולא עזבה את המקום, ובכתה ובכתה מרב מרירות, עד שיצאה נשמתה שם, וספרו את זה למוה"ר"ן ז"ל, ואמר: אשה טפשה, א נארישע פרוי, מה הועילה עם המרירות וכו', היא מתה, ואת בנה לא הצילה, אבל אם היתה הולכת כל יום שעה או יותר אל קבר אביה ואמה, ובוכה ומתפללת ומתחננת לפני השם יתברך, אז לא היתה מתה, ואת בנה היתה מצילה, ועוד עם התפלות היתה מצלת כמה וכמה נפשות.

ובספור זה רצה מוה"ר"ן ז"ל להורות לנו דרכי התפלה, שאסור להתעקש וכו', רק לתן שעה וכו', ואחר כך להתחזק. וזו דרך רבנו ז"ל, אבל לחיות עם מרירות ועם יאוש וכו' וכו', כאלו אין כבר תקווה וכו', זו לא דרך יהודי, אדרבה צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא מדי פעם, ולשפך דמעות כמים על הצרה שנפלה לו, ואחר כך לחזק את עצמו להיות בשמחה ולבטח, שבודאי הסוף יהיה טוב, ולעשות כל מיני פעולות להיות בשמחה ובכסחון חזק.

(אשר בנחל מכתב ידידתקצ"ה)

מי שזוכה לעשות לעצמו קביעות חזקה ללמוד בכל יום זוכה לקבל כח להתגבר על כל התאוות אך אם יזעזעו ממדבר סיני - יש התרשלות בלמוד התורה, מיד יחזנו בקברות התאוה - מתגברות עליו התאוות הרעות שרוצות לקבר אותו (על פי זאת התורה מסעי ה')

זיכור אמת

אם יש לך דבור - בסוף תגיע

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש
לסדר משות מסעי כ"ט תמוז ערב ראש
חדש מנחם אב התשפ"א פה אומן יצ"ו

החיים והשלום וכל טוב סלה
יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו
היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב,
עיר השמחה, והנמצאים פה עיר
אומן יצ"ו, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה
עליהם ישרה שכניתו תמיד.

השבת קוראין פרשיות מסות
מסעי, ובו מס'מים את ספר
במדבר, והוא ראש חדש מנחם אב,
והשבת השניה של בין המצרים,
שהיא מכוונת נגד חג השבועות,
וה' לומר בקשר כל הדברים האלו,
כי הנה בחג השבועות קבלנו את
התורה הקדושה, שהיא חיינו וארץ
ימינו, וככל שאדם מכניס דבורו
בתוך התורה הקדושה, ומרבה
בה דבורים, בין בדיעה ובין בלי
דעה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ד), כן
מאיר בו אור התורה, והמאור שבו
מחזיר אותו למוטב, ומאיר לו לכל
המקומות שצריך לעשות תשובה
(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א), ועל כן
פרשת מסות מתחילה עם פרשת
נדבים, המורה על גדל כוח דבורו
של אדם, שיכול ליצר אסור חדש על
עצמו על ידי דבורי פיו, כי הדבור
יש לה כוח התורה ממש, ואם אדם
נזהר בה פראוי, אזי מקבל כוח גדול
לפעל כל משאלות לבו לטובה על
ידי דבורו, שזהו "לא יחל דבורו" אם
אינו עושה דבריו חליו, אזי "ככל
היצא מפיו יעשה" ככל שמוציא
מפיו בתפלתו ובבקשתו, כן נעשה,
כי דבורו חשוב מאד בשמים.

ואחר כך ממשיכים לפרשת
מסעי, כי מיד שיש לאדם דבור
קדוש, הוא יכול לסע ולהתקדם
ולהגיע לכל מקום שצריך להגיע,
וכדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א'
קצ"ח) כשאחד צועק להשם יתברך
אומרים לו "ליסע", כי הדבור יורה
לו באיזה דרך צריך ללכת, ואיזה
ענין יש לו לתקן במסעיו, וזה

צריך להיות תמיד בקשתו ותפלתו
אל השם יתברך "רבנו של עולם!
תוכני לתקן את אשר אני צריך
לתקן, ועזרי למצא אותך במקום
שאני נמצא עכשיו", והדבור יורה
אותו לחזר בתשובה ולתקן את אשר
צריך לתקן.

וזה הסיום של ספר במדבר, שגם
מרכזו על כוח המדבר, והתורה נתנה
לעם ישראל במדבר, הכל להורות
על גדל הכח של דבורו של אדם,
והיא ההכנה לספר "דברים" הנאמר
כלה על שם הדבור, וכדאיתא
במדרש ריש פרשת דברים, על
משה רבנו עליו השלום, עד שלא
זכה לתורה, נאמר, לא איש דברים
אנכי וגו', אבל משזכה לתורה "ואלה
הדברים אשר דבר משה וגו'", נמצא
הכל תלוי בדבורו של אדם.

וזהו ראש חדש מנחם אב,
שהקדוש ברוך הוא, אבינו שבשמים,
מנחם אותנו בכל מיני נחמות,
ומרחם עלינו כאשר מרחם אב
על בנו, ועל כן ראש חדש מנחם
אב ראשי תבות ארח"ם, כי בחדש
זה מתגלה הרחמנות של הקדוש
ברוך הוא על נשמות ישראל, ואיך
שמקמים ומרחם עליהם גם בתקף
גלותם, וביותר בראש חדש בעצמו
שהוא זמן של טרש התשובה (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן י"א וחלק ב' סימן א').

על כן אחי ורעי היקרים, בואו
ונתעורר מחדש לחזר לאבינו
שבשמים באהבה גדולה, ובואו
ונבקש על הגאולה העתידה ועל
בנין בית המקדש, ובואו וננחם
את אבינו שבשמים שסוף כל סוף
נשמות ישראל כלם יחזרו בתשובה
שלמה ויהיו כרצונו יתברך, ונסמוך
על הכח הגדול של הצדיק האמת
שהוא רבנו ז"ל והוא ובאהבתו
האבהית יקרב כל נשמות ישראל
אל אביהם שבשמים ונזכה בקרוב
לגאולה השלמה.

המאחל לכם שבת שלום ומברך
וחדש טוב ושמח.

יפתח ספר חסידים

אין לי סבלנות לאף אחד

שלום וברכה לצדיק. בראש ובראשונה שהקדוש ברוך הוא יתן
לצדיק רפואה שלמה! רציתי לשתף את הצדיק במה שעובר
עלי. בתקופה האחרונה, בערך חמש, אני נמצאת במצב נפשי
מאוד מאוד קשה, וכתוצאה מכך אני רבה עם כלם ואין לי
סבלנות לאף אחד. אני מרגישה מועקה מאוד קשה בתוכי
שאני לא יודעת להסביר ממה היא נובעת, אני פוגעת במלים

שלי בכל הסובבים אותי
ובעקר בבעלי ובילדי. אני
יודעת בתוך תוכי שזכיתי
בבעל טוב פשוטו כמשמעו
ואני לא מצליחה לשמר
אתו על קשר בריא ואנחנו
כל הזמן רבים. לפעמים על
דברים שבאמת מבריעים
כגון, שהוא בקשי עוזר לי
עם הילדים ואני מרגישה

שאני פשוט לא מסגלת. אני מתמוטטת וצועקת ומרביצה
לילדים שלי אין לי כוחות לכלום, לא פיזיים ולא נפשיים ואני
מבחדת שאני אשתגע. בבקשה מוהרא"ש תן לי עצה אני פשוט
צועקת הצילוני!

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום ה' לסדר
במדבר ג' סיון התשע"ב

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות
שאת מתפללת על רפואתי
והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש
ברוך הוא שכל התפלות שלך
יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון
כל.

יש בעיות שבאות לאדם פתאום
בלתי צפויות וכו', ויש בעיות
שאדם לוקח וממשיך את זה על
עצמו על לא דבר וכו', ולכן אני
חושב שאם לא מכירה את הטוב
שנתן לך הקדוש ברוך הוא, בעל
נפלא כזה וילדים חמודים, ואת
מוזלזלת במתנה שנתן לך הקדוש
ברוך הוא, ומזה בא שאם כל
כך ממרמרת ונכנסת בדכאון,

ומוציאה את כל העצבים שלך
על בעלה ועל הילדים, ועד שאין
לך שום טעם בחיים, ורוצה רק
למות וכו', או לברח מהמצאות
וכו', בשעה שאם צריכה לרקוד
מרב שמחה על נעם חלקה,
שבעלה הוא בעל נפלא והילדים
הם חמודים, ותרקדי מרב שמחה
על נעם חלקה שתהלה לאל את
בריאה ושלמה, ובעלה בריא
ושלם, והילדים בריאים ושלמים
וכו' וכו'.

הייתי מיעץ לך ללכת פעם
בחדש לקים מצות בקור חולים
בבית חולים, ותעברי בכל
המחלקות בפרט של הילדים וכו',
אז אני בטוח במליון אחוז שתצאי
משמה ותגביהי את שתי הידיים
לשמים ותגיד 'רבנו של עולם אני
נותנת לך תודה על הבעל הנפלא
שנתת לי שהוא בריא ושלם, ועל
הילדים החמודים שנתת לי שהם

מקל

אחד גבוה

לבוא לידי פשרה, למצא דרך להכניע

את עצמו...

פעם נסעתי יחד עם מוהרא"ש בכביש ראשי

בניו יורק, ומהרנו בדרך לשדה התעופה. בדרךנו עברנו מעל גשר העובר מעל נהר גדול המתחבר לים, ולכן היו עוברות שם לפעמים רחוקות אניות גבוהות שלא יכלו לעבר מתחת לגשר, ואז היה יורד מחסום שעוצר את התנועה והגשר היה מתרומם מעלה, ואחרי שהאניה עברה הייתה התנועה חוזרת לזרם.

זה לא היה קורה הרבה, אבל זה קרה בדייק כשהייתי בדרך לשדה תעופה עם מוהרא"ש ז"ל, בכדי שישאר מזה למוד חי...

אנחנו היינו כמעט הראשונים לפני המחסום, וצפינו לראות שתהא אניה גדולה מאד וכו', ולא, מתוך הרכב ראינו רק את החלק העליון שהיה רק מקל גבוה... זה היה התרן הגבוה שמנע מהספינה לעבר תחת הגשר, ואחרי 15 20 דקות חזר הכביש למקומו והמשכנו בדרךנו.

אני נהגתי ומוהרא"ש פתח פיו בשיחה נפלאה: מה היה כאן? רבע שעה שהתנועה עצרה, ודבר כזה בכביש מהיר גורם לפקק עצום אחר כך, וכל זה למה? לא איזו אניה באמת גדולה, רק שהיה לה תרן גבוה, מקל אחד שעשה כל כך הרבה רעש ועצר את כלם. מדוע לא עושים לכתחלה שיוכלו לכופף את התרן ולחסך את כל מה שנגרם מזה?

הלמוד בזה פשוט: לפעמים יש לאדם ישות אחת, הוא לא מוכן לותר ולהתפשר על דבר מסוים, **תראה איזה בלגן זה יכול לגרום! אם היה לך שכל היית מתכופף מעט.**

זה סוד ההצלחה בחיים - "גמישות", שאמנם יש לו פוון בחיים, אבל הוא גם גמיש, מדוע עכבר מצליח להגיע לכל מקום? אין לו עצמות, הוא יכול להתגמש ולהכנס בכל חור או מתחת לדלת, אף שהוא קצת גדול - הוא יצליח להיות גמיש.

אשרי אדם שיש לו את הכח הזה בכל מה שרק יעבר עליו, פתאום הוא קבל "מנה" - האשה אמרה משהו וכו', **אם תעמיד את התרן שלך זקוף - תהיה מהפכה גדולה...** תוריד ותקפל את עצמך, וגם אם נראה כאלו הכנעת את עצמך, האמת היא שזה רוח עצום, תראה איך שאתה יכול להתקדם כמו מלך ללא שום מפריע...

אחד האויבים הגדולים לשלום בית, שמביא הרבה צרות ובעיות השם ישמרנו, זה **שבני הזוג לא קנו לעצמם את המדה הנפלאה של ותרנות והכנעה**, ומתנגשים ברצונותיהם, זה רוצה שיהיה דוקא כרצונו וזו לא מותרת שיהיה דוקא כרצונה.

העקשנות והישות הזו לא מובילה לשום מקום טוב...

גם אם אדם ישמע ויבין הדרכות נפלאות לתקן את חייו, אף אם יש לו ישות, יהיו לו כל מיני חשבונות שונים למה לא מתכוננים אליו ולא מתכוננים במצב הזה, והוא לא יזכה להגיע לכל מה ששומע ומתחזק.

אכן אנחנו מדברים כאן מהתדבקות אל השם **יתברך**, אבל הדגמא שנתתי היא מביתו של אדם, **כי איך שאדם בונה את ביתו, זה בעצם איך שהוא בונה בינו לבין השכינה הקדושה!**

אדם לא יכול לומר: **"הבעיות הן רק בביתי, אולם בשמים, ביני לבין הקדוש ברוך הוא, אני בסדר..."** הבית שלך הוא ראי דרכו אתה יכול תמיד להתבונן ולראות היכן אתה נמצא ומה נעשה למעלה בינך לבין הקדוש ברוך הוא, אם יש בבית אהבה ושמחה אמיתית - כך הוא בשמים, אתה בונה קו לשכינה הקדושה לשרות בחיים שלך.

בחיי מוהר"ן (סימן תקס"א) מוסר לנו רבי נתן דבור נורא מרבנו ז"ל: **"שמעתי מרבנו ז"ל, שבימי אברהם אבינו הייתה השכינה נקראת בשם שרה ובימי יצחק בשם רבקה, ובימי יעקב בשם רחל ולא וכן מובא בזהר הקדוש מעין זה"**. זה סובב והולך על כל אחד ואחד, שבתקופה שהוא כאן בזה העולם, השכינה הקדושה זו אשתו! זה הבנן והשלמות שלו! דע לך שאם יש שלום בבית והבנה הדדית והכל על נכון, **תדע שכל הוא למעלה!**

עוד דבר נפלא אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כט): **"כשאדם שאלה בבית האדם על ידי תערכת אסור בהתר, ואין בהתר כדי לבטל את האסור, בזה מראין לו שפגם באיזהו יחוד של מעלה"**, רבנו מנחם פאן - כל מה שקורה בבית שלך, זה בעצם מה שקורה למעלה!

אבל הישות! העקשנות להוציא מכח אל הפעל מה ש"אני" רוצה, זה ימנע מהאדם לזכות לבית כזה, **כמה נפלא הוא אם לאחד יש את מדת הגמישות, לא ללכת בעקשנות ראש בראש,**

בריאם ושלמים, ואני תהלה לאל בריאה ושלמה, אגא ממך תפתח לי את הדעת והשכל שאזכה להרגיש אותך ואת החסד שאתה עושה עמי.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומריחות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הפוחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הסמא זה רק עצבות, מה שאין כן הקדושה זה רק שמחה, ובה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בקדושה וכו', או אם היא בסמא וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין סוף ברוך הוא. ויסוד היסודות תשתדלי מאד להתאזר במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזה, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') **לפום צערא אגרא**, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לזכר וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות. אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) **"עצם מעצמי ובשר מבשרי"** לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחקת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קדיש ליד התנור

לשול להפר

אלה החקים אשר צוה ה' את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה (במדבר ל"ז)

// זה מה שבנינו ובנותינו יקבלו

כמה למידים נפלאים אנו לומדים בפשטנותנו על הכח של הדבור, בפרט מה שמותנהג "בין איש לאשתו" זה המסר אשר יהיה "בין אב לבתו בנעריה בית אביה" - איך שהאדם ידבר בינו לבין אשתו בביתו, זה מה שבנינו ובנותינו יקבלו ויתנהגו כה, החנוך המשפיע ביותר הוא מה שהילדים רואים איך ההורים מתנהגים.

// גמישות

אחד הדברים החשובים ביותר שהילדים רואים אצל ההורים הוא מידת הגמישות, ילדים קולטים מאד את מידת הויתרנות שיש בין הוריהם, אם הוא רואה את אחד ההורים נותן מעצמו בשביל שיהיה אהבה ושלום, וכמוכן עם חינוך ולא עם מרידות, זה משפיע מאד על נפשו ונותן לו כלים נפלאים לחיים.

// כח להפר

התורה הקדושה נתנה כח לבעל להפר נדרי אשתו, כי כאשר יש איזה מתח והאשה התעצבנה והוציאה נדר מפייה, אם רק יבקש מהקדוש ברוך הוא את השכל להסתכל על התכלית שיהיה פה שלום ואהבה, בכוחו "להפר" הפעם ברחמים, בלשון יפה ומפוסת לקיים "ברגז - רחם תזכר".

(מתוך השעור השבועי משות מסעי תשכ"ג)

יגרשו אותו, אך לא ידע שהוא הגיע אל המקום הנכון... כי דרכם של אנשי שלומנו האמתיים לא לגרש ולא לרחק את אף אחד, ואכן כה נארג עמו: באמצע אמירת הקדיש, התבונן בו אחד מאנשי שלומנו - ר' יעקב מהעיר זיטאמיר, וראה איך שהוא אומר קדיש בלי טלית ותפלין, ומיד אחר שסיים את הקדיש - נגש אליו ר' יעקב, ונתן לו את הטלית ותפלין שלו, ואמר לו: 'משה צדוק, הרי אתה כבר פה, אז תניח טלית ותפלין'...

נטל משה צדוק את הטלית ותפלין, והתעטר בהם בשמחה גדולה, כי עד אז היה מלא פחדים, וחשב שהאדם הזה בא לגרש אותו - כמו שמגרשים אותו מפל בתי הכנסת - והנה פה לא רק שלא מגרשים אותו, אלא נותנים לו טלית ותפלין... ולכן קים את מצוות טלית ותפלין בחפץ לב ובשמחה גדולה.

לאחר מכן החל ר' יעקב מזיטאמיר לדבר עמו מדבורי רבנו ז"ל, וחזק ועודד אותו מאד, עד שבכחות הזמן התהפך משה צדוק להיות בעל תשובה גדול, והתחיל להצמיח זקן ופאות, ובא בכל פעם להתפלל בין אנשי שלומנו, ותפלותיו היו בבכיות עצומות, עד שבמשך החודשים היו עיניו נפוחות מרב בכי, ופניו היו רחוצות בדמעות!

ולא רק שסר משה צדוק ממעשיו הרעים, עוד הוסיף להרבות בטוב, ומסר את נפשו בעבור אנשי שלומנו, כי באותה תקופה נכנסו הקומוניסטים, וסגרו את כל הבתי כנסיות והמקואות, ועשה משה צדוק מקוה טהרה ברפת של הסוסים שלו, שלא יתנדע לאף אחד, ושם היה לאנשי שלומנו מקוה, ומסר את נפשו על קדוש שמו יתברך.

מן המעשה הנורא הזה אנו רואים את גדל כחו של רבנו ז"ל, שאפלו איש מגשם ורוצח כזה, גם כן זכה לחזר בתשובה, ונעשה חדוש גדול מאד, ועוד למידים אנו כמה צריכים להזהר מאד שלא לרחק ולגרש שום יהודי, כי לכל אחד יש את הנקודה המיוחדת השייכת רק אליו, ולא שיה' לסלקו ולרחקו, כי מי יודע מה יכול עוד לצמוח ממנו, ואילו דברים מפלאים וקדושים יפעל - הן לו והן לאחרים.

(אשר בנחל, חלק ס"ב, עמ קי"ד)

קדם מלחמת העולם הראשונה, היתה תקופה מאד קשה ליהודי רוסיה, אחר המהפכה שנעשתה בשלטון - לא היתה מוצא של מלכות, והתחברו להם חבורות חבורות של רוצחים, והלכו מעיר לעיר ומכפר לכפר, ומישוב לישוב, ורצחו את העשירים, ובזזו מהם את כל כספם, רחמנא לצלן.

בעיר אומן, היה יהודי בשם משה צדוק, והוא היה בעלעגלה ואיש מגשם מאד, ומשראף את אלו הרוצחים שהולכים ופושעים - התחבר עמם גם כן, ורצח כמה יהודים, רחמנא לצלן. והנה, מחמת שכל

יהודי נולד עם טוב, היה משה צדוק מתעורר בתשובה מפעם לפעם, והיה מתחרט על מעשיו הרעים, אך לא ידע את דרך התשובה, ובפרט שכבר נודעו מעשיו בכל העיר, ואף אחד לא רצה אתו שום מגע, עליון התקשה מאד לשוב באמת, ונשאר במעשיו.

פעם הודיעו לו שמת אביו, וכדרך איש מגשם פמותר - ומה גם שהיה רוצח - לא השתתף בהלוויה של אביו, אך אחר כך נתעורר מאד בתשובה, והתחרט על מעשיו, ורצה להכנס אל בית הכנסת לומר קדיש על אביו, אבל בשום בית הכנסת לא רצו להכניסו, כי היו מפרסמים לכל מעשיו המכערים, אך הוא - בתור יהודי עם נשמה טהורה וקדושה שלא שיה' בה שום חטא ועוון - בער בו מאד לחזר בתשובה ולומר קדיש אחר אביו, ומשראף שגרשוהו מפל הבתי כנסיות שבעיר אומן, החליט לבוא אל הקלוז' של חסידי ברסלב...

נכנס משה צדוק אל הקלוז' לתפלת שחרית, ומחמת הבושה הגדולה שהיתה לו - נעמד בסוף הקלוז' על יד התנור, ואפלו תפלין לא היו לו, וכך נעמד ואמר קדיש... והיה שריי בפחד גדול שמה

עזרת
אמיתיים

077.2233.223

845.510.6314

שיחות נפלאות
מאת מוריני
הרה"צ ר'
יחזקאל לייבו
שליט"א

להצטרפות
למשיגי
העלון
צרו קשר:
053-2259191

לזכות
צבי
יהודה
ברוך בן
ליטל

לזכות
ולרשות
ר' שלמה
ברוך בן
רבקה

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לציין בהערה:
עבור גיליון בהיכל

בנדרים פלוס:
קופת "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725
מספר חשבון: 26437

בהעברה בנקאית:
ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

להשתתפות בזכות הגדולה
בהדמסת והפצת הגליון